În noaptea de Crăciun S-a născut Iubirea pe pământ

Materiale despre Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Na%C5%9Fterea+Domnului+nostru+Iisus+Hristos

https://independent.academia.edu/emystea/Na%C5%9Fterea-Domnului-(-25-dec)

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Na%C5%9Fterea+Domnului+

***

Dreptmăritori creştini, Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos în ieslea din Betleem, ne cheamă şi în acest an la prăznuire luminoasă întru bucurie sfântă. Iarăşi s-

a deschis cerul şi din nou s-a luminat pământul, că, iată, S-a născut nouă Mântuitor cu numele Iisus, care „va mântui pe poporul Său de păcate” (Mt. 1, 21).

Cu adevărat, mare este bucuria credincioşilor în aceste zile de sfântă sărbătoare, când Biserica ne împărtăşeşte vestea pe care îngerii au adus-o păstorilor, cu două mii de ani în urmă. Această bunăvestire îngerească s-a înfăptuit la „plinirea vremii”, pe timpul cezarului Octavian August, în cetatea lui David, precum ne mărturiseşte cuvântul Scripturii (Lc. 2, 1-4).

Aşadar, temeiul bucuriei care ne stăpâneşte, la praznicul Crăciunului, constă în faptul că Dumnezeu, luând chip de om, ne-a dat posibilitatea de a ne ridica la cer şi a deveni moştenitori ai Împărăţiei Sale. În această privinţă, o veche cântare bisericească glăsuieşte: „Cerul şi pământul s-au unit astăzi, născându-Se Hristos”.

Iubiţi credincioşi, praznicul Naşterii este o frescă a iubirii dumnezeieşti, care distruge tirania păcatului şi a morţii şi dă un sens dumnezeiesc destinului nostru. Un scriitor spunea: „Dacă mi s-ar cere să pictez un tablou care să întruchipeze veşnica iubire a lui Dumnezeu, un tablou atât de frumos încât să i se închine şi îngerii şi totuşi, atât de lămurit ca să poată fi înţeles şi de un copil, aş chema la mine un artist. Apoi, i-aş zice: „Maestre, pictează-mi staulul din Betleem, cu Pruncul divin culcat în iesle, cu păstorii îngenuncheaţi înaintea Lui, iar deasupra scrie cu litere de aur: Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea”. Într-adevăr, un tablou ca acesta exprimă sensul deplin al tainei minunate de la Betleem!

Ca indivizi, oamenii au o grabă nebună să devină „bine ajustaţi” după cerinţele secolului. Ei sunt victime tensiunii şi neliniştii şi adesea, forţelor răului care-i captivează. Ei caută fericirea şi nu ştiu unde şi cum s-o găsească. Orice fiinţă omenească din lumea aceasta doreşte să fie fericită, simte în suflet o sete nepotolită după satisfacţii şi împliniri. Mulţi caută astăzi fericirea în avuţii materiale, în plăceri trupeşti şi în măririle lumii trecătoare, dar toate acestea nu dau mângâiere sufletului, creat după chipul lui Dumnezeu. Mulţi cred că fericirea este ca un fluture care, odată capturat şi închis într-un borcan, este păstrat bine şi te bucuri de el pentru totdeauna. Fericirea însă o dă numai Hristos, Care a venit să aducă mângâiere sufletului omenesc împovărat de griji, de boli, de suferinţe şi blocat de atâtea limite. Celor apăsaţi de greutăţile vieţii le-a spus: „Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi!” (Mt. 11, 28). Apoi, Domnul a rostit, ca pe un poem divin, niciodată întrecut de cineva, acele cuvinte minunate, cuvinte pe care le numim Fericirile, ieşite din inima lui Dumnezeu, ca să mângâie inimile oamenilor.

De aceea S-a pogorât Fiul lui Dumnezeu la Betleem, ca între dureri să nădăjduim în fericire, între răutăţi să strângem în suflet răbdarea, între îndoieli să rămână nestrămutată încrederea. Dincolo de orice frumuseţe pământească, se cuvine să năzuim spre strălucirea frumuseţii lui Hristos de care se desfată în ceruri ochii miraţi ai îngerilor.

Ar fi bine să ne întrebăm, la acest praznic şi întotdeauna, cine este persoana cea mai frumoasă şi cea mai sfântă pe care putem să o primim în vieţile noastre. Această Persoană este Iisus Hristos, Cel „împodobit cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor” (Ps. 44, 3). Mântuitorul nostru este Frumuseţea divină coborâtă pe pământ pentru a salva lumea aceasta desfigurată şi urâţită de păcat, de blestem şi de moarte.

Crăciunul este sărbătoarea copilăriei noastre şi pare a fi mai presus de toate celelalte sărbători religioase. Acum cântă pentru noi copiii la ferestre: „Astăzi S-a născut Hristos/Mesia, chip luminos”. Acela care nu simte în praznicul Crăciunului explozia dragostei lui Dumnezeu, este asemenea orbului înaintea soarelui. Iată revelaţia creştină!

Şi dacă astfel stau lucrurile, înţelegem bine cât adevăr cuprind următoarele cuvinte ale Sfântului Evanghelist Ioan: „Şi noi am cunoscut şi am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi” (I În. 4, 16). Crăciunul aduce bucurie celor mici ca şi Pruncul din ieslea Betleemului, bucurie aşteptată cu emoţie şi trăită cu intensitatea proprie vârstei fragede.

Am colindat în copilărie, colindăm la orice vârstă. La vremea înserării, ajunului, plecăm să vestim pe la casele semenilor noştri marea taină a creştinătăţii. Numai aceasta ne umple de speranţă. Numai ea ne reaminteşte, an de an, că Dumnezeu „S-a făcut Om pentru noi”, să vegheze asupra tuturor oamenilor, asupra lumii întregi şi să ne dea tuturor înţelepciunea şi puterea de a ne apăra de rele şi de a face să domnească peste tot dragostea, pacea şi bunăvoirea.

În ciuda răului ce ne împresoară, să ne bucurăm de Crăciun şi de prezenţa printre noi a Copilului divin din Betleem. El este Cel Ce a făcut cerul şi pământul, soarele, stelele şi luna, natura şi pe noi înşine. El este Musafirul ceresc, Care covârşeşte toate aşteptările noastre şi Care aproape că ne opreşte răsuflarea de uimire şi ne aruncă în genunchi. El este Dumnezeul făcut Prunc ca noi, ca să ne poată vorbi în limba noastră şi să nu ne zdrobească cu măreţia Sa.

Aceasta este icoana mirifică a Crăciunului, a cărei sublimitate poetul o exprimă astfel:

„Noapte senină, sfântă noapte,
Colindă clopote departe.
E-o linişte fără de nume,
Acum coboară ceru'n lume".

Venirea lui Hristos în lume este proclamarea deschisă a adevărului că El este cu noi pretutindeni şi în orice clipă. Din acea sfântă noapte, viaţa creştină înseamnă o viaţă în prezenţa lui Dumnezeu, sub acoperământul Său, sorbind din puterea Sa, o viaţă susţinută de braţele Lui, povăţuită de mâinile Lui. Pruncul Dumnezeiesc aduce din ceruri o zestre mai mare decât toate vistieriile lumii, aduce bucuria mântuirii, desfacerea legăturilor păcatului şi libertatea sufletului.

Cât de fericiţi ne simţim când ne dăm seama că nu suntem uitaţi, că vreun prieten sau mama noastră, ori o rudenie are grijă de noi, are faţa sa îndreptată spre noi. Cam aşa se întâmplă şi în relaţiile noastre cu Dumnezeu, întrucât Fiul Său, la primul Crăciun, stă culcat în iesle şi de atunci, rămâne Fratele şi Prietenul omului. Noi nu suntem singuri, căci, prin credinţă, cunoaştem că iubirea nevăzută a lui Dumnezeu este dincolo de perdeaua păcatului, a fricii şi a necazului nostru.

Prin urmare, iubirea dumnezeiască, coborâtă acum douăzeci de veacuri în cetatea Betleem, este aceeaşi, pentru că Însuşi Hristos, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, este „Acelaşi, ieri şi azi şi în veci" (Evr. 13, 8). Acest adevăr îl exprimă colindul, care Îl prezintă pe Mântuitorul nostru ca aflându-Se încă în staul şi oferind tuturor tămăduire şi izbăvire:

„El stă în ieslea Lui şi azi,
Iertare dând şi viaţă.
Încearcă în genunchi să-I cazi,
Cu inima-ţi de gheaţă".

Iubiţii mei, să-L întâmpinăm pe Iisus Hristos cu păstorii şi cu îngerii, aducându-I ca dar viaţa noastră împodobită cu virtuţi morale şi inima noastră curată ca albul zăpezii. Să-L rugăm să reverse asupra noastră harul Său sfinţitor pentru ca, luptând lupta cea bună, să dobândim cununa neveştejită a mântuirii. Să cântăm cu evlavie străvechile colinde, care sunt o bogată hrană sufletească şi un prilej de vieţuire adevărată în duhul Legii strămoşeşti.

Trăind după Legea Evangheliei, vă dovediţi şi ne dovedim adevăraţi creştini, care înţelegem taina minunată a Întrupării, înţelegem că „Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, ca să ne ridice pe noi la ceruri”, înţelegem că în noaptea de Crăciun S-a născut Iubirea pe pământ.

Fie ca Dulcele Mântuitor să vă dăruiască tuturor bucuria prezenţei Sale, cadoul binecuvântărilor Sale şi un An nou cu sănătate şi cu împliniri frumoase, în viaţă şi în casă. Amin.

IPS Irineu Pop-Bistriţeanul